

**21. DRŽAVNO TEKMOVANJE
MLADINA IN GORE
TRZIN, 16. 1. 2010**

Med novejši in starejši del Trzina se je vgnezdil kraški osamelec nenavadnega imena - Onger. (foto: Matevž Lenarčič)

**POZDRAVLJENI
V TRZINU!**

**21. DRŽAVNO TEKMOVANJE
MLADINA IN GORE
TRZIN, 16. 1. 2010**

POMEMBNA OBVESTILA

RAZPORED EKIP PO UČILNICAH

↪ BABJE POLETJE

1. DIVJE SVINJE
2. GORSKI OSVAJALCI
3. NORE KRAVE

↪ SAPICA

1. MIRNOGORSKE ZMAJČICE
2. PLANINSKI LUZERI
3. KER LJUBŠA MI KOT GORA, ...

↪ BLATNA LUŽA

1. HITRE IN DRZNE
2. ZAGNANI HRIBOVCI
3. PLANŠARJI

↪ GROMSKA STRELA

1. VIRUS HIV
2. GORJANSKI ŠKRATJE
3. ŽLIKROFI

↪ POD MARELO

1. SLIVNIŠKI SVIZCI
2. DRČA
3. ŠTORASTI ŠALABAJZKI
4. MENINA

↪ Z DEŽJA POD KAP

1. CIPROŠ
2. RAVEN BREJG
3. SONČKI

↪ LEDENA KOCKA

1. ŽE' KEJI
2. TA - HITRI
3. PIFLARKE
4. SUPER BOLHCE

↪ MEGLA, DA BI JO Z NOŽEM REZAL

1. DIVJI SVIZCI
2. PLANINSKI ŠKRATI
3. MLADI PLANINCI
4. VIP DVOJČKI

'VOZNI RED' SREČANJA

9.00 - 10.00	PRIHOD EKIP REGISTRACIJA
10.00 - 10.30	UVODNI PROGRAM (avla)
10.30 - 10.45	Razporeditev ekip po učilnicah
10.45 - 11.30	PISANJE TESTOV (učilnice) SREČANJE MENTORJEV (zbornica)
11.45 - 12.15	KOSILO (1. skupina) 2. skupina: mala telovadnica
12.15 - 12.45	KOSILO (2. skupina) 1. skupina: odhod po manjših skupinah na Onger
12.20 - 14.30	POHOD PO ONGRU (vremenske naloge) OGLED GRADU JABLE
13.45 - 14.15	DODATNI TESTI (po potrebi - v OŠ)
14.40 - 15.00	OGLED TESTOV RAZGLASITEV REZULTATOV
15.00 - 16.45	FINALE (Avditorij - grad Jable)
16.45 - 17.00	ZAKLJUČEK S PODELITVIJO NAGRAD

21. državno tekmovanje 'Mladina in gore' Trzin, 16. 1. 2010

Uredil: Emil Pevec
Ovitek: Polona Lovšin
Fotografije: Boštjan Kralj, Jaka Peternel, Miha Pavšek,
Emil Pevec in drugi

Tisk: Tiskarna Ravnikar, Domžale

Izdalo: PD Onger Trzin
Naklada: 300 izvodov

januar, 2010

Vse najdene slovnične, tipkaskre in ostale nebodigapotrebne napake z veseljem poklanjamo bralcem. To pomeni, da smo svoj cilj dosegli - da namreč pozorno berete objavljene tekste.
Hvala vam!

Mladini in goram pozdrav

Komaj nekaj let je minilo in že spet je v Trzinu, tik pod kraškimi osamelcem, pa vendar samo gričem z zagonetnim imenom Onger, tekmovanje Mladina in gore. Že nekajkrat je bilo v Trzinu; dokaz, da so najmlajši trzinski planinci vedno znova in znova nadvse zagnani, nadvse dobro pripravljeni in uspešni. Kajti organizacija tekmovanja je ena od nagrad za uspeh na predhodnem tekmovanju. Dokaz, da se v trzinskem planinskem društvu z mladimi dobro dela, in da se za prihodnost planinstva v Trzinu ni bati.

Verjamem pa, da tudi drugod po Sloveniji ne. Planinstvo in ljubezen do »hribov« je ena najbolj svetlih slovenskih tradicij in samo upamo lahko, da še dolgo ne bo odmrla. Že z odločanjem, kam se bomo podali na planinski izlet, izpopolnjujemo svoje vedenje o Sloveniji, z izletom samim pa deželo tudi izkušamo, pri čemer niti ni pomembno, ali nas na pot vleče želja po spoznavanju domovine ali želja po preizkušanju samega sebe.

Planinstvo je največkrat tudi druženje, kar je v teh časih, ko vsi vse preveč časa preseidimo v prisilnih držah pred računalniki in na videz zelo osebno komuniciramo z ljudmi, ki jih še nikoli nismo videli in jih nima tudi nikoli ne bomo, izrednega pomena. In tudi tekmovanje mladih planincev bo druženje, četudi bo boj za prva mesta še tako srdit. In, kot že tolikokrat, prepričan sem, da se bo tudi tokrat kljub vsemu izkazalo: še bolj pomembno kot zmagati, je sodelovati, spoznavati vrstnike, se družiti z njimi, se nasmejati in se dogovoriti, da se bomo še videli.

Pozdravljeni, mladi planinci!

Tone Peršak
župan občine Trzin

Nekaj besed o Osnovni šoli Trzin

Kot navaja Stane Stražar v monografiji Mengeš in Trzin skozi čas, začetki osnovnega šolstva v Trzinu segajo v leto 1887, ko je bila v Trzinu ustanovljena enorazrednica s tremi oddelki, v kateri se je takrat šolalo 65 otrok. V šolskem letu 1908/1909 šola postala dvorazrednica, v šolskem letu 1926/1927 pa je bila razširjena v trirazrednico. Med drugo svetovno vojno je bila šola kar trikrat požgana, tako da do konca vojne v Trzinu ni bilo pouka. Z enorazrednim poukom z okrog 100 učenci so pričeli spet 15. julija 1945. Prizadevni vaščani so zidove stare šole delno podrli in jo v letih 1946-1947 na novo pozidali, tako da se je spomladi 1947 pouk nadaljeval v eni obnovljeni učilnici. Kmalu nato so krajani dokončali še dve učilnici in ostale prostore.

Z vpeljavo osemletne osnovne šole v šolskem letu 1958/1959 je šola v Trzinu postala podružnica osnovne šole v Mengšu, ki so jo trzinski otroci obiskovali od 4. razreda dalje. Trzin je popolno osemletko dobil šele leta 1985, ko je bila zgrajena nova šola.

Z uvedbo devetletke je šola leta 2003 pridobila vzhodni, leta 2004 pa še zahodni prizidek. Leta 2002 je bil šoli priključen tudi vrtec. Danes Osnovno šolo Trzin obiskuje 384 učencev od 1. do 9. razreda, ki so razporejeni v 18 oddelkov, in 206 »vrtičkarjev«, ki so razporejeni v 11 oddelkov. Za vzgojo in izobraževanje ter dobro počutje trzinskih otrok v šoli oziroma v vrtcu skrbi 91 zaposlenih. Od izgradnje nove šole je šolo kar 23 let vodil ravnatelj Franc Brečko, od 1. 5. 2008 pa jo vodi ravnateljica Helena Mazi Golob.

Na Osnovni šoli Trzin poleg obveznega programa, učencem nudimo tudi pestro ponudbo interesnih dejavnosti, med katerimi ima eno najdaljših tradicij prav planinski krožek, saj je bila že 15. 11. 1985 ustanovljena planinska skupina 'Žerjavčki'. Morda pa kdaj uspešno četrstoletno neprekinjeno delovanje planinskega krožka na naši osnovni šoli malo bolj raziščemo in predstavimo?

Helena Mazi Golob
ravnateljica OŠ Trzin

21. državno tekmovanje Mladina in gore

Leto je spet naokrog. Prehodili in preplezali smo številne planinske poti tako po naših, kot nekateri tudi po tujih gorah. Čudoviti pogledi z vrhov so se nam globoko vtisnili v spomin, ki nas bodo še toliko bolj grelji v teh mrzlih zimskih dneh.

Vsakdo od nas ima svojo zgodbo, ki jo piše življenje in pričara nasmehe na usta, ko pogledamo fotografije s planinskega tabora, potovanja ali plezanja. Drobne malenkosti, ki smo jih doživeli, nam veliko pomenijo, tako da še z večjim elanom zremo v prihodnost, ki nas bo bogatila tudi v prihodnje na naših planinskih poteh.

Zato dragi mladi planinci, mentorji, naj bo današnji dan prepleten s planinskimi občutki, s prijaznim nasmehom na obrazu in znanjem, ki ga boste pokazali na tem tekmovanju.

Zavedajte se namreč, da na slehernem koraku v gorah na nas preživijo številne nevarnosti in le s previdnim korakom, z »goro« znanja se jih lahko ubranimo.

Znanje je neprecenljiv dar, zato ga čuvajte in nadgrajujte tudi v bodoče. Utrgajte si trenutke miru in previdno ubirajte poti.

Pa srečno in naj bo vaš korak vedno lahek, kjerkoli boste hodili.

Koordinatorica tekmovanja
Mladina in gore
Brigita Čeh

Ja, zakaj ste pa zmagal' ...

... je v zadnjih tednih večkrat dejal moj oče, ko je videl, koliko dela imam(o) s pripravo priljubljenega planinskega tekmovanja. Čeprav imamo s pripravo že nekaj izkušenj, saj tekmovanje gostimo že tretjič, je tudi tokrat priprava predstavljala poseben izziv.

In potem, ko so naloge razdeljene, ko takorekoč odštevamo ure do začetka tekmovanja, takrat ... takrat moram jaz še napisati pozdrav udeležencem. Razmišljal sem, tuhtal ... Gledal na spisek udeležencev ...

*Morda bi zunanji opazovalec na prvi pogled celo pomislil, da letos v Trzinu gostimo kakšno živalsko tekmovanje, saj nastopajo **DIVJI SVIZCI** pa **SLIVNIŠKI SVIZCI**, tu so **DIVJE SVINJE** ter domače **NORE KRAVE**. Ne manjkajo niti predstavnice bolj miniaturnih živalskih vrst: **SUPER BOLHCE**. Mogoče pa bi kdo ob imenih kot so **PLANINSKI ŠKRATI**, **GORJANSKI ŠKRATJE** in **MIRNOGORSKE ZMAJČICE** celo pomislil, da v Trzinu gostimo srečanje ljubiteljev pravljичnih bitij. Nak - tokrat (še) ne. Pa tudi s hitrostjo nimamo kaj veliko skupnega, pa čeprav so se nam pridružili **TA - HITRI** in **HITRE IN DRZNE**.*

*Skupine, ki jih gostimo nosijo še prenekatero zanimivo ime: **DRČA** je bila npr. včasih v vzpetem svetu precej pogosta priprava, pri skupini **CIPROŠ** zadiši po rastlinskem svetu, pri **ŽLIKROFIH** pa po kulinaričnih dobrotah.*

*Nekatere skupine so po imenih malce samokritične, saj so se poimenovali npr. **ŠTORASTI ŠALABAJZKI**, drugi pa **PLANINSKI LUZERI**. Drugačno mnenje imajo npr. **VIRUS HIV** (**HIV** v tem primeru ne pomeni hude bolezni pač pa Hudo Inteligentni Važiči), ter **PIFLARKE**, pa tudi **VIP DVOJČKI** z imenom spominjajo na precej pomembne osebe.*

*Potem pa nam že začne 'dišati' po planinah in gorah: Nekje imajo radi **RAVEN BREJG**, drugi pa spalno vrečo, saj vsi vemo, o čem poje Urošev refren pesmi **KER LJUBŠA MI KOT GORA**, ... Nekatere skupine z imenom govore, da z njimi v gorah ni šale. Tu so namreč prisotni **ZAGNANI HRIBOVCI** in **GORSKI OSVAJALCI**. No, pa tudi **MLADI PLANINCI** in **PLANŠARJI** ne morejo biti od muh!*

*Zanimivo se mi zdi, da le skupina **MENINA** nosi ime po gori ter da skupina **SONČKI** spominja na letošnjo dodatno temo ... Ampak kaj za vruga pomeni **ŽE' KEJI** - verjetno več že kejev, se pravi že nekaj oz. pač še nekaj ... Zabavno ime!*

Ah, kaj bi si belil glavo!

Vse sodelujoče pozdravljam v imenu PD Onger Trzin in vam želim, da bi se pri nas prijetno počutili. Če pa bo vse po sreči, se kdaj srečamo tudi na planinskih poteh.

Srečno!

Emil Pevec
Predsednik PD Onger Trzin

Tam, kjer se konča Ljubljana, se začne Trzin. To je majhno veliko naselje, ki se na eni strani spogleduje s prestolnico, na drugi pa mu pogled zaslanjano uhaja preko širnega Mengeškega polja k beli čipki mogočnih Grintovcev. Trzin je staro in novo naselje. V njem si preteklost in prihodnost, tradicija in razvoj, podajata roke. Verjetno se je le malo naselij v Sloveniji v zadnjih desetletjih tako hitro razvijalo in širilo kot ravno Trzin. Iz majhne, skoraj idilične, spodnjegorenske vasice z le nekaj več kot 700 krajanji se je v par desetletjih razrasel v kipeče naselje z več kot 4.000 prebivalci. Industrijska cona je ena prvih in najlepše urejenih v Sloveniji, sprehajalec po starem delu naselja pa ponekod še lahko zazna pečat preteklih dob.

Dolga in zanimiva zgodovina

Podatkov o najstarejši poselitvi Trzina ni, vendar so arheologi v zadnjem obdobju na plečatem vrhu hriba Ongra, ki se dviguje nad naseljem, našli sledove prazgodovinskih poselitev. Kaže, da so si ljudje na Ongru postavljali bivališča vse od mlajše kamene dobe do zgodnjega srednjega veka. Že pred arheološkimi najdbami sta o dolgi prisotnosti ljudi na tem območju pričali tudi kamniti sekirici iz mlajše kamene dobe, ki so ju našli na območju Trzina. Našli so tudi več ostankov iz rimske dobe, ko je skozi Trzin verjetno vodila nekdanja rimska cesta Emona-Celeia.

Najstarejša ohranjena listina v kateri je zapisano tudi ime Trzina je iz leta 1273.

Janez Vajkad Valvazor je v svoji Slavi vojvodine Kranjske zapisal, da so Trzinci sloveli kot izdelovalci postelj, po pletenju ribiških mrež

ter izdelovanju ribiških palic in vrvi. Poleg kmetijstva, ki je bilo njihov glavni vir preživljanja, so se ukvarjali tudi s prodajo živine, mešetarjenjem, mesarstvom in prevozništvom. Pravijo, da je nekoč skoraj v vsaki drugi trzinski hiši živel kdo, ki se je preživljal z mesarstvom ali zakolom živine. Ko se je ob koncu 18. stoletja na območju Mengša in Domžal razvilo slamnkarstvo, so si tudi pri marsikateri trzinski hiši s pletenjem kit za slavnike prislužili kakšno dodatno krono, mnogim pa je šivanje slamnikov prinašalo tudi vsakdanji kruh. Med Trzinci so bili zelo dobro zastopani tudi zidarji, pred drugo svetovno vojno pa so se številni trzinski fantje in možje oprijeli tudi čiščenja oken. Še pred leti je veljal rek, da Trzin umiva Ljubljano.

Iz bogate zgodovine kraja se Trzinci najraje spominjajo, da so njihovi predniki leta 1528

Šuštarčkova hiša

skupaj z Mengšani in prebivalci Goričice, današnjih Domžal, na mengeškem polju premagali oddelek Turkov, ki so plenili po domžalski okolici.

8. septembra 1813 so Trzinci Avstrijcem pomagali na mengeškem polju premagati Napoleonove vojake, saj so njihove vojake pripeljali za hrbet 7.000-glave francoske vojske pod poveljstvom generala Belottija.

V času francoske zasedbe naših krajev so se tudi na trzinskem območju pojavili rokovnjači, ki so ostali še po tem, ko so se Francozi že umaknili. Še zlasti znan je bil Dimež (Franc Sicherl), ki so ga imenovali tudi strah in trepet kranjske dežele. 20.1.1862 se je skupaj s pajdašem Pepelnakom (Matijcem Mlakarjem) z dimom zadušil v trzinski opekarni.

Precej trzinskih fantov se je borilo na frontah I. svetovne vojne, bili pa so tudi borci za severno mejo pod poveljstvom generala Maistra. Na frontah te vojne je padlo 11 Trzincev, štirje pa so bili pogrešani. V Trzinu je bilo v tistih časih tudi vojaško letališče s katerega so letala letala proti soški fronti.

II. svetovna vojna je od Trzincev zahtevala še večji davek, čeprav Nemci v Trzinu nikoli niso imeli svoje postojanke. Med vojno je padlo 24 vaščanov, trije so padli kot talci, eden je bil živ sežgan, pet jih je umrlo v internaciji, izselili pa so 79 Trzincev.

Trzin je odigral pomembno vlogo tudi v slovenski osamosvojitveni vojni leta 1991, saj je bila ob trzinskem mostu čez Pšato 27.6.1991

ena pomembnejših bitk med pripadniki JLA ter slovensko teritorialno obrambo. V bitki so padli štirje vojaki JLA in en pripadnik TO.

Iz Trzina je izšla ali v njem živi cela vrsta znanih osebnosti, ki so, ali še delujejo, na kulturnem, umetniškem, političnem ali kakem drugem področju družbenega življenja Slovenije. Iz preteklosti sta najbolj znana znameniti ljubljanski župan **Ivan Hribar** in publicist, profesor in planinski delavec **Tine Orel**. Planinci smo še zlasti ponosni na njegovo dolgoletno urednikovanje Planinskega vestnika. Osrednje slovensko planinsko glasilo je urejal kar tri desetletja, ob tem pa je spodbujal k pisanju in bil mentor številnim kasneje uveljavljenim planinskim piscem. Zbral in izdal je tudi več knjig s planinsko tematiko.

Pričevanja nekdanje kulture

V kraju ni kakih posebno pomembnih pomnikov preteklosti, vendar arhitektura starega dela naselja s še ohranjenimi stavbarskimi posebnostmi, sama urejenost kraja in narava, ki ga obdaja, dajejo Trzinu čar prijetnega bivalnega okolja. Trzinci se še radi pohvalijo z gradom Jablje, ki je zdaj v sosednji občini Mengeš, vendar je grajska gosposka v preteklosti tudi v Trzinu igrala pomembno vlogo, zato imajo Trzinci grad še vedno malo za svojega.

Trzinska cerkev sv. Florijana je bila postavljena sredi 14. stoletja, leta 1526 pa jo je Valvazor prvič omenil kot podružnico mengeške

*Ploščad pred Centrom Ivana Hribarja
krasi fontana Pomlad (Metod Frlic,
2008)*

župnije. Prvotno gotsko cerkvico, od katere je ostalo še nekaj sledov, so kasneje večkrat prezidali in ji dali baročni videz, po potresu leta 1895 pa je dobila sedanjo novoromansko fasado. Pri umetninah, ki so ohranjene v cerkvi, ne gre za izjemna dela, vendar so njihovi avtorji tudi nekateri najpomembnejši slovenski umetniki, kot na primer: mojstri slovite ljubljanske kiparske delavnice, Franc Jelovšek, Leopold Layer, Matija Koželj, oba Matija Bradaška (mlajši in starejši) ter tudi Jože Plečnik.

V Trzinu je tudi več zanimivih cerkvenih znamenj, med katerimi je še zlasti treba omeniti **kamnito kužno ali mrliško znamenje**. Ob koncu druge svetovne vojne in ob gradnji cest so porušili več obcestnih znamenj, ki so v vasi obeleževala razne nesreče in so bila posvečena različnim svetnikom. V zadnjem obdobju pa so nekatera od teh znamenj obnovili in restavrirali.

V naselju je tudi več starih spomeniško zanimivih hiš, več starih kozolcev in drugih spomenikov kulturne dediščine kraja. Med zanimivimi hišami velja še zlasti omeniti nekatere trzinske gostilne. Daleč na okrog je znana gostilna **Pri Narobetu**, ki je ena najstarejših gostiln v tem delu Gorenjske. Ponaša se s tradicijo in slovesom dobre gostilne, ki se prenaša iz roda v rod, v njej pa posebno pozornost namenjajo tradicionalnim slovenskim jedem, ki jih okusno pripravljajo izkušeni kuharji in kuharice.

V Trzinu je bilo vedno dokaj veliko gostiln, leta 1850 jih je bilo tako kar 9, zdaj pa je v naselju več kot 20 gostinskih lokalov in lokalčkov. Med starejšimi gostilnami je treba omeniti

še gostilni Pr' Jakob' Met in Pri Matičku (sedaj se imenuje Lagoja bar).

Že leta 1887 so v Trzinu odprli šolo, ki so jo zgradili predvsem s prispevki krajanov. Sprva je bila enorazredna, kasneje pa štirirazredna. Leta 1985 je Trzin dobil sodobno popolno osemletno osnovno šolo s telovadnico in obsežnim športnim parkom pred njo. Od leta 1981 se kraj ponaša tudi z otroškim vrtcem z urejenimi otroškimi igrišči. Konec prejšnjega leta so v naselju odprli tudi nov dom za starejše občane, ki prav zdaj dobiva prve stanovalce, ob tem pa so odprli tudi varovana stanovanja.

Pozornost obiskovalcev pritegne tudi nova soseka v središču Trzina, kjer poleg stanovanjskih blokov stoji tudi center Ivana Hribarja v katerem so poleg informacijskega središča še dvoranica Marjance Ručigaj, ambulanta in knjižnica Tineta Orala. Trzinski planinci smo še posebej veseli, da so knjižnico poimenovali po profesorju Orlu, ki je bil tudi prvi častni član našega društva.

V Trzinu deluje tudi cela vrsta društev. Njihovo število se je zelo povečalo po ustanovitvi samostojne občine Trzin leta 1998.

Najstarejše je prostovoljno gasilsko društvo Trzin, ki že od leta 1906 skrbi, da po naselju ne razsaja rdeči petelin. Starejše od PD Onger Trzin so po stažu delovanja še Kulturno-umetniško društvo Franc Kotar Trzin (1923), Strelska družina Trzin (1955) in Športno društvo Trzin (1973). Praktično pa so ta društva v organizirani ali neorganizirani obliki delovala že prej, pred uradno ustanovitvijo.

Miro Štebe

Trzinci na vrhu Monte Cappucciata (1801m)

Kako so naši člani doživljali poletni treking v Abruzzih? Vabljeni k prebiranju njihovih prispevkov.

Pa smo zmagali! Po treh letih priprav in neuspešnih poizkusih nam je končno uspelo, osvojili smo prvo mesto na tekmovanju Mladina in gore. Prvo mesto pa ne bi bilo tako opevano, če ne bi s sabo prineslo tudi lepe nagrade in sicer treking v tujini. Ni treba poudarjati, da je bil treking težko pričakovano in smo se ga vsi veselili, naj povemo le to, da se je naša petperesna deteljica: Boštjan, Špela, Aljaž, Matevž in jaz v soboto zgodaj zjutraj zbrala na železniški postaji.

Jap, prav imate, če je zelo zgodaj, je tudi zelo zaspano. Prav zaradi tega se tistih uric spominjamo bolj megleno. Vseeno pa mi je ostalo v spominu, da je vlak, ki je pripeljal z zamudo, prihajal iz Madžarske in ni imel raztegljivih sedežev v kupeju. Detajl, ki iz prijetne vožnje napravi kopicog, ki se prepletajo v iskanju najudobnejšega položaja.

Na srečo smo v Benetkah presedli na bolj udoben vlak, ki nas je popeljal proti Pescari. A železnice so imele še eno preizkušnjo za nas. Ko se je temperatura v kupeju nezadržno zviševala, so nam okna ponujala dveurni razgled na neprekinjeno plažo.

Utrujeni in pregreti smo prispeli v Pescara, kjer so bile vse tegobe potovanja v trenutku pozabljene. Na postaji smo srečali Katalonce, ki so tudi prišli na treking. Angleško je obvladala njihova vodnica Marta, precej nasmejana ženska. Njena varovanca Sergi in Marta (isto ime, druga oseba) sta ji sledila. Kasneje smo izvedeli, da Marta govori približno angleško, Sergi pa bolj ne kot ja. Kmalu so prikapljali tudi ostali. Dve italijanski skupini in še ena španska. Zanimivo je bilo, kako hitro smo se spoprijateljili ter začeli sporazumevati. Ko smo se peljali proti startu trekinga, smo bili že nekako povezani in vsi smo imeli enak občutek; začenjalo se je nepozabno potovanje.

Poleg tega občutka pa je prišel še tisti, ki neizprosno hoče posteljo in se mu reče spanec. Pokonci smo bili že od dveh zjutraj in počasi nas je začelo zmanjkovati, kar pa ne bi trdili za Špance in Italijane. Večerja, govori in spoznavne igre so se vlekle in vlekle. A nič ni neskončno in zato se je tudi za nas ta večer prenehal in začela se je noč.

*Slovenska 'delegacija'
(Matevž, Špela, Jaka,
Boštjan in Aljaž)*

Naslednji dan vstajanje ni bilo tako zgodnje, za razliko od izletov, ki smo jih vajeni. Po zajtrku, sestavljenemu iz peciva, majhnih žemljic in marmelad smo se odpravili proti travnati vzpetini, ki se je bočila nad našim hotelom. Opazili smo, da smo se prejšnji dan pripeljali zelo visoko, nad gozdno mejo. Ko smo prišli na vrh tega travnatega orjaka, smo pot nadaljevali po grebenu pokritem z ruševjem, s katerega naj bi bil ob lepem vremenu čudovit razgled, a z našo srečo, ki smo jo nekje pozabili, ni bilo nič in zagrnili so nas oblaki. Po kar dobršem odseku poti pa nam vodje ukažejo umik. Ker nam ne preostane drugega, se obrnemo in zakorakamo nazaj po poti. Na jasici sredi ruševja posnamemo par skupinskih in prižgemo baklo miru, ki naj bi imela nekaj opraviti z mediteranskimi olimpijskimi igrami. Po tem obsežnem fotografiranju smo nadaljevali pot nazaj. Izvedeli smo, da to ni popoln umik in da smo se le ognili nekemu delu poti. Vsi smo si oddahnili. Ob ogledovanju oblakov okoli nas, je Matevža popadla zanimiva misel: Je možno, da si v dežnem oblaku? No, ni minilo deset minut in odgovor je bil na dlani, je možno! V nekaj sekundah nas je zagrnil ledeno mrzel naliv, ki nas je premočil do kože. Vsi premraženi smo nato po hitrem postopku sestopili proti zavetišču, kjer smo končno ujeli sonce in se malce posušili. Pot je nadalje tekla lepo in neprekinjeno, obiskali smo jamo Sv. Janeza in se spustili do mesta Decontra, kjer nas je spet dobil dež, a tokrat na srečo s streho nad glavo. Vodje so se odločili, da nas z mini busom zvozijo v dolino.

*Pogled proti najvišjim
vrhovom narodnega parka
Majella*

Jaz, Špela in Italijan Matia smo morali počakati na drugo rundo prevoza, ker smo dali drugim prednost. In veste kaj? Bogato nam je bilo poplačano! V bližnji kmečki restavraciji smo dobili kavo in vafle, prijetna gospodarica pa je z nami in vodniki, ki so prav tako ostali brez prevoza, prijetno kramljala. Ogledali smo si še vremensko napoved in bus je prišel po nas. Poslovili smo se in odšli z busom k posteljam v samostan. To noč smo prespali pod okriljem device Marije in Jezusa Kristusa.

Naslednji dan smo zapustili natrpano sobo, v kateri smo spali, in se odpravili proti mestecu Sall Vecchio, od koder smo se začeli vzpenjati. Pozno vstajanje tudi tokrat ni bilo izjema in tako smo ravno zagrizli v vznožje hriba, ko je že vsem sonce precej grenilo življenje. Bilo je zelo vroče. Povrh vsega pa smo na vrh hodili po poti, ki jo je naš vodnik Bruno nadelal pred kratkim in še ni bila uhojena. V bistvu ni bila le neuhojena ampak tudi izsekana ne povsem, kar nam je kasneje poklonilo celodnevno prebijanje skozi trnje in grmovje. Po kratkem vzponu smo prispeli do gradu, kjer so odredili pavzo, ki je bila prav osvežujoča. Imeli smo potoček in senco, kdo bi hotel kaj več od tega? Žal pa smo po dvajsetih minutah morali zapustiti prijetno senčico in spet gristi v trnje in kolena. Vzpon nas je pripeljal do druge fontane, kjer je bila že spet daljša pavza. Zaradi neprehodnosti poti in sonca ter dolgega vzpona smo na vrh prišli šele ob štirih. Na vrhu grebena, ki je bil visok 1600m, nas je obdajal bukov gozd. Kasneje smo ugotovili, da tu zaradi toplejšega podnebja gozd sega vse tja do 2000 metrov, kar je krepko več od slovenskih 1600-1700 metrov. Sestopili smo v dolino. Na poti ni bilo velikih zanimivosti, na koncu pa nas je pričakal čudovit sončni zahod. To je bil najdaljši odsek trekinga, ki je trajal 11 ur.

Temu primerno smo imeli naslednji dan počitek. Ogledali smo si Popoli. Eden najbolj fascinantnih dogodkov je bil zagotovo obisk pralnice. Ko smo prišli tja, smo zagledali tri ženske, ki so na roke prale perilo. Povedale so nam, da ne perejo v pralnih strojih, ker ljubijo pranje na roke in se mu ne bodo odpovedale. Kasneje smo odigrali še košarko in se okopali v bazenu. Obisk bazena je bil po svoje smešen, ker smo morali vsi udeleženci nositi plavalne kapice. Naš vodja Boštjan se je tako prelevil v pravi velikonočni jajček. Tisti večer smo šli spat okoli polnoči.

Po počitku pa smo udarili eno asfaltno. Prehodili smo ogromno dolžino črne snovi, ki nam je tep-tala podplate. Cel dan smo po asfaltu prodirali proti koncu doline. Narava je bila prekrasna in proti koncu dneva podplatov niti nisi več čutil. Srečali smo šepavega psa, ki ga je skrbnica pripeljala v svojem avtu do fontane, kjer smo imeli malico. Pes je skočil iz avtomobila, zagazil po vodi v koritu in se nato s gospodaričino močjo povzpел nazaj v prtljažnik. Bog si ga vedi zakaj, ampak odpe-ljala sta se z na stežaj odprtim prtljažnikom. Pes nas je gledal, ko je izginil za ovinkom. Proti koncu dneva smo doživeli le še srečanje s tovornjakom. Na cilju naše etape smo se usedli na avtobus,

Vzpon proti grebenu Forca di Penne, levo je Mt. Bolza

Mali Tibet, v ozadju greben Gran Sasso

ki nas je zapeljal v kraj na planoti, ki nas je ves dan obdajala. Kraj je prizadel potres in tako je v njem ostalo le staro prebivalstvo, mlado ga je zapustilo. Iz tega mesta so nas nato z mini busom prepeljali do Castel del Monta, kjer smo preživeli naslednja dva dneva.

To mesto je sestavljeno iz mnogih uličic in prehodov in v njem se zlahka izgubiš. Raisa, priseljena Angležinja in ena od vodnic je dejala, da je bila v mestu že večkrat, a se zmeraj znova izgubi. Naslednji dan je sledila skupna tura z otroki iz Peskare in je bila bolj umirjena. Povzpeli smo se na bližnji greben in opazovali prelepo okolico. Tu se je začelnjala pokrajina imenovana mali Tibet, saj je po mnenju mnogih prav tako lepa kot pokrajina pravega Tibeta. V daljavi se je iz oblakov pokazal Corno Grande, najvišji vrh Gran Sassa. Po še enem slikanju in malici smo se nato odpravili nazaj v dolino na pastirsko večerjo. Sestavljena je bila iz ovčjega mesa in testenin s fižolom. Ugotovili smo, da ima ovčje meso okus po mleku. Po neobičajni večerji pa smo se odpravili še na sladoled v mesto.

Zjutraj smo se vsi krmežljavi prebudili in se počasi spravili v pogon. Na začetku poti, ki se je danes postavila pred nas, je kazalo, da bomo pot že spet utirali skozi džunglo, a sumi so bili neutemeljeni. Kmalu po začetku smo prišli na travnate griče, ki so s svojo preprosto lepoto očarali vse po vrsti. Pot se je nato spustila v ogromno ledeniško dolino, kjer so se pasle ogromne količine krav. Srečali smo tudi nekaj čred ovac s pastirji in ovčarskimi psi. No, prej omenjena ogromna ledeniška dolina se je v nadaljevanju dneva izkazala za prav to, ogromno in zelo dolgo. Naš cilj se je namreč nahajal čisto na koncu te doline. Noge so počasi pridobivale avtomatske gibe, podplati so nam odmrli. Ampak razpoloženje je bilo še vedno vedro zaradi prelepe narave in pogovorov. Prispeli smo do smučišča. Pot nas je vodila pod žičnicami in mimo ratrakov, ki so mrtvo stali v travi. Prispeli smo na vrh, staro gondolsko postajo preoblikovano v hostel. Zvalili smo se na pograda in zaspali.

Zadnji dan je bil pred nami. Namen je bil osvojiti Corno Grande. Začuda smo, kljub zahtevnosti hriba, vstali šele ob sedmih. Čez cel treking smo se rahlo pritoževali čez ta pozna vstajanja, saj nas

Prečenje snežišča

je zaradi tega kasneje lovila vročina in nevihte. Vzpon smo pričeli gristi takoj pred hostlom. Vztrajno smo se vzpenjali in tako prilezli na izravnavo pred vzponom na vrh. Takrat pa presenečenje. Pred nami se je raztezalo ogromno strmo snežišče. Ugotovili smo, da je italijanski občutek za nagib prav tako relativen kot njihov občutek za čas. Boštjanu so namreč dan poprej razložili, da se na poti prečka eno snežišče, ki je vodoravno. Snežišče smo prečili in nadaljevali pot. Prišli smo do razcepa poti za vrh Corno Grande in sestop v dolino. Takrat pa se je začelo dogajati nekaj neverjetnega. Vodje so začeli nekaj živčno govoriti. Vsi smo bili na trnih, kaj je narobe in smo navalili na Boštjana, ko se je vrnil s posveta. Vreme naj ne bi zdržalo, so nam povedali, zato se na Grande Corno ne bomo povzpeli. Zavladalo je splošno nestrinjanje in negotovanje, a kaj moremo? Bilo je, kakor je bilo in nadaljevali smo pot. Takrat pa zagledamo nekaj neverjetnega. Še strmejše snežišče, ki se je iztekalo v prepadno pobočje! Bruno in Lucio sta napela vrv in skupina je prečkala snežišče, na katerem te je kar malo mrazilo. Na srečo nihče ni omahnil in začel se je dolg sestop nazaj v dolino. Ustavili smo se pri planinski koči, ko so nas dokončno pogoltnili beli prsti megle. Po malici smo sestopali naprej in se po travnatih gričih v megli spuščali proti posteljam. Tedaj pa v daljavi beline zagledamo obris. Počasi se približamo in iz megle izstopijo konji. Bili so čisto tiho, kot prikazni. Prav tako, kot so se pokazali, so tudi izginili v megli. Megla pa je prihranila še eno presenečenje za nas. Po kratkem času zmerne hoje se je iz tal v hipu dvignila petnadstropna stavba, vidno zanemarjena in zapuščena. Do ceste nismo doživeli nobenih drugih nenadnih pojavov. Konec poti smo nato prehodili po cesti in se znašli v smučarskem centru. Tam nas je čakal avtobus, ki nas je popeljal nazaj v Peskaro. Ko smo prispeli tja, smo slovenski podmladek kaj hitro zaspali, medtem ko je vodja Boštjan s Španci in Italijani žural skoraj do štirih zjutraj. Katalonka Marta in Italijan Matia celo nista nič spala v tisti noči in sta dva dni vzdržala budna! No, mi pa nismo imeli naslednji dan nobenih problemov z zaspanostjo in smo cel dopoldan uživali na plaži! Z vlakom smo se vrnilo nazaj domov, kjer smo tako kot vedno popadali v postelje in zaspali.

Vzpon proti Forca di Penne

Vse se je začelo s tem, ko smo se odločili, da bomo sodelovali na planinskem tekmovanju Mladina in gore. To je bilo pred tremi leti. Že takrat smo se dobro odrezali. V naslednjem letu pa smo rezultate še izboljšali, dokler nismo 10. januarja 2009 v Podnanosu osvojili prvega mesta in si s tem prislužili enotedenski gorski trekning v tujini. Odločili smo se, da ga bomo preživeli v italijanskih Apeninih, natančno v gorovju Abruzzi blizu Pescara.

Bila je sobota, ko smo se zgodaj zjutraj (ponoči) vkrcali vlak. Bil sem tako zaspan, da sem za nekaj časa kar pozabil, kam se peljemo. Najhuje je bilo to, da se kljub utrujenosti nisi mogel udobno namestiti, saj so bili sedeži pokončni. Kljub temu nas je kmalu zmanjkalo. Preden smo prišli do cilja, smo enkrat prestopali. V Pescara so prišli prvi ravno tisti, ki so bili iz najbolj oddaljenih držav in sicer iz Španije. Šele nato so se počasi začeli zbirati Italijani. Takrat se mi niso zdeli nič posebnega. Šele z dnevi sem jih bolje spoznaval in pogovor z njimi mi je bil pravi užitek. Škoda, da je bilo trekinga konec takrat, ko smo se ravno vsi dobro spoznali. Naj naštejemo nekatere od njih:

- Jacobo, smešen, za Italijane počasno govoreč. Včasih te pokliče kar tako in ko se obrneš k njemu, te samo smešno gleda.
- Sicilia, to, da je prijazna nam je dokazala že na postaji, ko nam je čuvala prtljago. Obvlada angleščino, najboljše med Italijani. Ona se je tudi najbolj družila z nami.
- Mattia, zabavljak, veliko časa je preživel z nami. Ko govori angleško, naredi med vsako besedo kratek premor.
- Sergio, predstavnik Španije. Čeprav s čudnim naglasom, obvlada angleško. Vedno je za zabavo in vse vzame bolj na »easy«. Vsak dan je hodil v za njega specialnih trekning čevlji. Nihče ga ni mogel prepričati, naj jih zamenja s pohodniškimi čevlji, ki segajo čez gleženj (gojzarjih).

Hoje po neskončnih travnikih ni zmanjkalo

Sedaj pa še dva vodnika:

- Bruno, neutrudljiv vodnik. Večino časa nismo hodili po markiranih poteh, temveč po zaraščenih neobljudenih poteh, ki jih je uhodil sam. Že drugi dan je Matevž ugotovil: najboljša je – pot. Za njo je – brezpotje, a najhujša je Brunova pot.
- Raisa, družabna, vedno nasmejana ženska. Je zelo zanimivega porekla. Njen oče je Ukrajinec, mama Avstrijka, sama pa se je rodila v Veliki Britaniji, zato ima pravi angleški naglas. Že približno dvajset let živi v Italiji. Z njo si se lahko pogovarjal zelo sproščeno, saj je bila vedno odkritih misli.

Sedaj pa še malo o našem razpoloženju in o tem, kako je tabor sploh potekal. Spali smo na različnih krajih in prostorih. Dvakrat v planinski koči, dvakrat v nekem gradu, ki je bil opremljen za spanje (mi smo bili prvi gosti), v napol podrtem samostanu, dve noči v lepo opremljeni telovadnici, kjer smo tudi pozno v noč igrali košarko, zadnjo noč pa smo preživeli ob morju, nastanjeni v hotelu. Privaditi in prilagoditi smo se morali na več stvari. Na drugačen urnik dneva, na pogovarjanje v angleščini, hrano, zahteve vodnikov. Posebej bi izpostavil hrano. Pri glavnem obroku sta bili najprej dve

Vodnica Raisa - med čakanjem na prečkanje snežišča

Vodnik Bruno v svojem elementu

predjedi, ponavadi različni vrsti testenin. Tema pa je sledil obrok mesa. Špagete obožujem, a to je res pretiravanje. Še nekaj časa po trekingu testenin sploh pogledat nisem mogel. Italijani in Španci so znani po neutrudljivem žuriranju. Kljub naporni turi imajo za večerno zabavo še ogromno energije. Zadnji dan na primer, smo Slovenci po obedu popadali v postelje, medtem ko so drugi odšli v luna park in imeli žurko še pozno v noč. Lepo je bilo, da ni imel nobeden »stalnega prijatelja« in si se lahko pogovarjal s komer koli si želel. Vsi so bili vedno za zabavo, nikoli nisi bil nikomur v napoto, nihče se do tebe ni nikoli obnašal objestno ali nesramno. Če si jih kaj prosil, so ti prijazno pomagali po svojih najboljših močeh.

Ture so bile zelo različne. Večinoma nismo osvajali vrhov in smo le premagovali razdaljo do naše končne točke. Sploh pa nikoli nismo odrinili pred osmo. Prvi dan smo se večinoma samo spuščali. Drugi dan je bil najbolj zahteven. Prečkati smo morali prelaz in se pri tem povzpeli in spustiti za dobrih 1500 m. Poleg tega smo cel dan hodili skoraj samo po »Brunovi poti«. Tretji dan smo imeli tako imenovan »rest day« (v telovadnici). Takrat so nam obljubljali, da bomo za zajtrk dobili svež kruh in namaze, namesto tega pa smo se morali zadovoljiti z dvema rogljičkoma. Sledila je tura na dolgo razdaljo. Večino časa smo hodili po asfaltu. Res da smo veliko prehodili, ampak asfalt je terjal svoj davek z našimi razbolelimi podplati. Naslednja dva dneva smo prenočili v gradu. Ta dan je imel Jaka rojstni dan. Pesem smo mu zapeli najprej posebej v vseh jezikih, nato pa še vsak v svojem jeziku skupaj. Izvedli smo kratko krožno turo, po domače rečeno smo zašpilili klobaso. Tisti večer smo priredili tudi zabavo s pravo pojedino, seveda po italijansko. V petek, 6. dan izleta, smo nadaljevali proti našemu cilju – osvojiti vrh Corno Grande (2912 m). Utrujeni smo prispeli v planinsko kočo. Povedano nam je bilo, da bo ponoči naliv in da je možnost, da se ne bo umirilo do jutra. Naslednji dan pa, ko nas je zbudila pesem DAJ RIBU, je zunaj že sijalo sonce, prilepljeno na modrem nebu skoraj brez oblaka. Z nasmehom smo se podali na pot. Vodniki so nam rekli, da bomo prečkali kratko položno snežišče. A pri tem smo pozabili, da je za Italijane dožemanje prostora in časa popolnoma drugačno kot pri nas. Če rečejo: »hodili bomo še 5 minut«, bomo verjetno na poti še 20 minut, podobno pa je tudi pri merskih enotah. Tako smo prišli do dokaj strmega, vsaj 500 m dolgega snežišča. Vzelo nam je 1 uro hoje. 150 metrov pod vrhom so nam povedali, da ne moremo na vrh, saj bo čez 3 ure deževalo. Žalostni smo se odpravili navzdol v meglo. Na koncu nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal v Pescara. Sledil je najlepši dan. Do odhoda vlaka smo se lahko kopali. Naposled smo se težko ločili od novih prijateljev, a vendar nasmejani, da bomo spet videli domače.

Na tem taboru sem se res imel lepo. Pred vsem zato, ker sem užival v hoji in se seznanil z novimi ljudmi. Po svoje zanimivi so bili vsi, tudi odrasli. Ta treking se mi je močno vtisnil v spomin. Rad bi še kdaj šel na podoben treking in se še enkrat imel tako lepo.

Aljaž Pavšek

Slovenska ekipa se odpravlja proti vrhu Corno Grande.

Zmaga na MIG-u nas je popeljala v Italijo, kamor smo se odpeljali z vlakom, nato pa z avtobusom na start trekinga. Dnevni urnik je bil vse dni skoraj enak. Vstali smo eno uro pred zajtrkom. V tem času spakirali, se umili,... To je bilo ponavadi ob 6. ali 7. Zajtrk je bil več ali manj dober, vendar smo zanj porabili dve uri, tako smo začeli hoditi ob desettih. Hoja je trajala od 5 do 12 ur; odvisno od dneva. Zvečer, ko smo prišli na cilj, smo imeli čas za umivanje, počivanje. Največji obrok je bila večerja, bila je približno ob 21. uri. Po večerji smo nekajkrat šli še na sladoled, enkrat v igralnico. Spat smo hodili med 23. in 24.

To je bil naš urnik, izjema je bila samo nedelja (zadnji dan). Potekala je tako: spanje do 10. Zajtrk. Počasno pakiranje. Odhod na plažo (kjer smo bili nekaj ur). Odhod na železnico. Poslavljanje. Vožnja domov.

Rest Day (Počivalni dan)

Tretji dan trekinga smo počivali. Vstali smo ob 9. Po umivanju smo šli v vas na zajtrk. Bili smo malce stran (spali smo v telovadnici). Po zajtrku smo šli pogledat javno pralnico. Vendar v njej niso bili pralni stroji, le dolgo korito in ?, na katerih so ravno prale tri gospe. Uporabljale so le naravne pralne praške, saj se voda iz korita izliva naravnost v reko. Po ogledu pralnice smo se odpravili nazaj v telovadnico. Italijani so nekje našli košarkaško žogo. Nasmejani so začeli metati na koš. Kmalu smo igrali Italija proti Španiji, mi smo se priključili obojim. Proti večeru smo šli v vas. Tam smo srečali arhitekta, ki nam je opisal znamenitosti v vasi. Ko smo si glavo napolnili z nekaj informacijami, smo odšli na večerjo, potem pa še na sladoled.

Prečenje snežišča

Hrana

Hrana je bila dobra. Vsak dan se je začel z obilnim samopostrežnim zajtrkom. Vedno smo lahko izbirali med več vrstami peciva, jedli smo rogljičke in pili kavo, sok ali čaj. Redkokdaj smo imeli kruh, tako da smo namaze mazali na prepečence ali celo na vaflje.

Na vsako turo smo dobili vrečko z malico. V njej sta bila dva sendviča. Eden s pršutom in ovčjim sirom (povedali so nam, da je ta od kastrirane ovce), ter eden s suho salamo. Dobili smo tudi posladek, bonbone ali piškote, ter sadje.

Najboljši in edini topli obrok je bila večerja. Skoraj vedno smo jedli v restavracijah, izjema je bila enkrat v Castel del Monte. Večerja se je začela s predjedjo. Zanj so nam zmeraj postregli s testeninami. Nekajkrat se je celo zgodilo, da so nam postregli kar z dvema predjedema. Za glavno jed smo ponavadi dobili meso. Na koncu pa seveda posladek.

Matevž Peternel

Pranje perila v Italiji

Na trekingu smo videli res marsikaj zanimivega, a zagotovo so nas najbolj presenetile in nam dale misliti italijanske ženice, ki so ročno prale perilo. Pred ogledom mesteca Popoli, je prišlo do manjšega nesporazuma in mislili smo, da bomo videli mesto, kjer so nekoč prali perilo. Pravzaprav pa so nas peljali do ročne pralnice, v kateri so ga in ga še zmeraj perejo. Skozi delno zaprto betonsko zgradbo, je bil v dvignjenem koritu speljan potok. Ob njem pa so tri starejše gospe prale oblačila, zavese, odeje, copate ... To je bil eden od tistih trenutkov, ko ostaneš brez besed in res ne veš, kaj bi si mislil o stvari, ali pa se sprašuješ, če je to iz pravega časa.

Špela

Torej, med našim pohajkovanjem po italijanskih hribih smo zagotovo videli veliko lepega, a odločila sem se, da bom z vami delila vtise druge vrste. Raje bom opisala Italijane in njihove navade, kot smo jih spoznali v tem tednu.

Prvi šok smo doživeli že prvega dne ob času večerje. Pristna italijanska večerja je sestavljena iz prve in druge testeninate predjedi, ki ji sledi večinoma mesna glavna jed, na koncu pa posterežejo še sladico ali sadje. Fantje so bili seveda navdušeni nad obilico hrane, Boštjan pa je kot vodja iz vljudnosti bolj srkal kot pa pil vino, ki mu ni in ni hotelo po grlu. Že po nekaj dnevih s takšnimi večerjami nam je postelo kristelno jasno, zakaj so si Italijani prislužili naslov največjih testeninojedcev. :) Najbolj pa nas je navdušil njihov življenski slog. Čas je za njih hudo relativna stvar in nikomur se ne zdi prevelik greh, če si ga vzameš malo več kot ga potrebuješ ali pa, če česa ne dokončaš v dogovorjenem času. Edini italijanski predstavnik, ki mu je čas celo nekaj pomenil, je bil naš vodja, Bruno, ki nas je vlekel po poteh, cestah in predvsem po poteh, ki tega imena nekako ne zaslužijo. Sprva smo mu, kot marljivi Slovenci sledili takoj po ukazu za odhod, kasneje pa je druženje z italijanskimi udeleženci »usodno« vplivalo na nas in kaj kmalu smo mu vsi skupaj v godrnjajoči, a dobro razpoloženi hordi sledili skozi apeninsko džunglo.

Omeniti pa velja tudi njihov način obiskovanja gora. Vstajanja ni nikoli pred šesto uro zjutraj, pa četudi bi si s tem prihranili hojo po vročini. Prebujanju sledi zajtrk ob sedmih, nato pa začetek hoje okoli osme ure zjutraj.

Na začetku smo mislili, da naše sosede kar dobro poznamo. A čeprav živimo zelo blizu, je v naših navadah ogromno razlik, ki so nam in njim zagotovo polepšale ta skupni teden. Treking si bomo zapomnili kot zelo prijetno izkušnjo, polno zabavnih nesporazumov in po številnih novih poznanstvih.

Špela Kralj

Le slabe pol leta po zmagi na 20. tekmovanju Mladina in gore smo se Trzinci odpravili na zaslužen popotovanje, katerega nam je omogočila Mladinska Komisija PZS. Že izbira destinacije je bila težka, saj smo imeli na izbiro več možnosti, na koncu pa smo se odločili, da odidemo na trekking po italijanskih Apeninih, natančneje v pokrajino Abruzzo. Marsikdo je spomladi veliko slišal o tej pokrajini, saj jih je prizadel močan potres. Tudi mi smo se spraševali, ali je sploh varno pohajkovati tam ali ne. Vse naše skrbi so bile popolnoma odveč, saj so bili domačini neizmerno veseli, ko so videli, da se je velika skupina pohodnikov odločila, da bo raziskovala naravne znamenitosti Abruzzov in jim tako vlila nove moči pri obnovi poškodovanih objektov.

Naše potovanje se je začelo na glavni avtobusni/železniški postaji, kjer smo sredi noči čakali na vlak, ki nas bo odpeljal skoraj na jug Italije. Po dobrih enajstih urah udobne vožnje smo prispeli v italijansko letovišče na jadranski obali, Pescara. Na glavni postaji smo se pričeli zbirati mladi, ki smo se odločili, da se udeležimo trekinga, katerega sta organizirala Mednarodna planinska organizacija (UIAA) ter Italijanska planinska zveza (CAI) in je bil namenjen mladini od 14. do 18. leta starosti. Z veliki navdušenjem smo pričakali ostale udeležence trekinga. Že po slabi uri skupnega druženja z njimi se je pokazalo, da za mlade državne meje obstajajo samo na zemljevidih. Brez zadržkov smo se pričeli družiti. Prav stvar je bila seveda, da smo se naučili imena vseh udeležencev trekinga. Mi nismo imeli takšnih težav, vsi ostali pa so si prav simpatično lomili jezike, ko so izgovarjali naša imena.

Pisano družino »trekingašev« je sestavljalo 5 Špancev, 3 Katalonci, 8 Italijanov in 5 Slovencev, ki je prvi večer prenočila v narodnem parku Majella in naslednje jutro odrinila proti Mt. Blockhaus (2140 m) in Mt. Cavallo (2171 m). Slednjega sicer nismo osvojili, saj nas je z vrha pregnala nevihta. Na poti navzdol smo si ogledali jame Sv. Janeza, v katerih se je v začetku 13. stoletja skrival papež Celestino V, ter pot nadaljevali proti vasi Caramanico (600 m), kjer smo si ogledali muzej Paolo Barrasso. V muzeju smo izvedeli tudi, da je v parku Majella veliko zavetišče volkov,

ki so zaščitena živalska vrsta v Italiji. Noč smo preživeli vasi Caramanico, in sicer v samostanu, ki so nam ga prijazno odstopili menihi.

Naslednje jutro nas je čakal vzpon na prelaz Colle dei Sambuchi (1638 m) in spust v idilično italijansko vasico Popoli (250 m). Ta dan smo dodobra spoznali divjino Abruzzov, saj so nas vodniki popeljali po pravi džungli, polni trnja, nizkega grmičevja, v za nas Slovence, nenormalnih vročini (35 °C). Za domačine in Špance je takšna temperatura nekaj čisto običajnega, za nas pa je bila nekaj novega, saj smo navajenih hoje zgodaj zjutraj, ko je še hladno. Pika na i je bilo iskanje prehodov skozi gozdove, saj se pot na prelaz Colle dei Sambuchi že vrsto let ne uporablja več in je tako mati narava poskrbela, da se vse vrne v prvotno stanje. Pustolovščina brez primere! To noč smo prespali v telovadnici v vasi Popoli, kjer smo naslednji dan imeli prosto za počitek, ogled mesta in plavanje v bazenu. Pri vročini več kot 35 °C, je bilo kopanje v bazenu pravo olajšanje, s katerim smo si nabrali novih moči za naslednje dni.

Peti dan smo se podali na dolgo pot iz Popolia mimo idiličnih italijanskih vasic Bussi, Cirichiello, Capestrano, Ofena in Villa Santa Lucia. Ta dan smo zapustili nacionalni park Majella ter vstopili v nacionalni park Gran Sasso. Tako kot park Majella, se tudi Gran Sasso ponaša z bujnim rastjem na visoki nadmorski višini in idiličnimi gorskimi vasicami. Poleg tega pa je pod najvišjim vrhom parka in tudi najvišjim vrhom Apeninov, Corno Grande, najjužnejši ledenik v Evropi – ledenik Calderone. Noč smo preživeli v vasi Castel del Monte, od kjer smo se naslednje jutro povzpeli na vrhova Monte Cappucciata (1801 m) in Capo di Serre (1771 m). Zvečer pa so nam domačini pripravili pravo pojedino, saj so nam pripravili odlično ovčjo obaro.

Sedmi dan nas je čakala dolga pot iz Castel del Monte proti prelazu Campo Imperatore (2135 m). Pot nas je vodila po neskončnih travnikih južnih obronkov parka Gran Sasso, vrhunec pa smo doživeli, ko smo vstopili v t.i. Mali Tibet. Mali Tibet je največja planota v Apeninih, ki se razprostira na višini med 1500 m in 1900 m in obsega neverjetnih 80 km². Tukaj je tudi večje smučišče, ki je zelo priljubljeno med Rimljani, saj je od glavnega mesta Italije oddaljeno le dobrih 100 km. Med našim pohodom čez planoto smo bili naravnost fascinirani nad izjemno pokrajino, se pogovarjali s pastirji, ki so pasli drobnico na neskončnih pašnikih in sproščeno klepetali z ostalimi udeleženci trekinga.

Osmi dan trekinga je bil rezerviran za vrhunec trekinga, saj je sledil vzpon na najvišji vrh Apeninov, Corno Grande (2912 m). Po deževni noči smo dokaj pozno odrinili iz planinske kočice na Campo Imperatoreju. Na poti proti vrhu smo prečili nekaj daljših snežišč in prvič na lastni koži

občutili hladnejše vreme. Ne glede na to, da je bila vremenska napoved za ta dan dobra, se vreme tudi v Apeninih lahko zelo hitro spremeni. Slabih dvesto metrov pod vrhom smo se odločili, da ne bomo povzpeli nanj, saj se je vreme začelo slabšati, pred nami pa je bilo še prečenje strmega snežišča, kar bi nam vzelo zelo veliko časa. Malce potrti smo se odpravili v dolino, saj cilja nismo osvojili. Pa nič za to, imamo sedaj vsaj dober razlog, da še kdaj pridemo v Abruzze. Naš pohodniški del popotovanja se je zaključil v vasici Prati di Tivo, od koder smo se z avtobusom odpeljali v Pescara.

Zadnji dan je bil namenjen poležavanju na plaži, nakupu spominkov, izmenjevanju elektronskih naslovov s prijatelji iz drugih držav. Kar naenkrat je prišel čas odhoda in malce otožni smo se poslovljali od novih prijateljev. Skupaj smo namreč preživeli devet čudovitih dni, skupaj prehodili neskončne kilometre poti, poskrbeli za marsikatero dogodivščino. Vse skupaj se je spremenilo v

Skupinska masaža

res eno pravo pustolovščino, v kateri smo vsi neizmerno uživali. Na začetku smo mislili, da bomo imeli največ težav pri sporazumevanje z mladimi iz ostalih držav. Kakšna težava neki? Če se nisi ravno spomnil prave besede v angleščini, si malce mahal z rokami in povedal besedo v svojem jeziku in vsi smo se brez težav razumeli. Treking je tako minil izredno hitro in polni novih spoznanj smo zapustili prijatelje v Pescari, vendar v srcih smo vsi čutili, da se bomo zagotovo še srečali, saj Evropa postaja ena velika vas.

Boštjan Kralj

Zahvala

Da smo lahko preživeli tako lepe dneve v italijanskih Apeninih se še enkrat zahvaljujemo MK PZS, ki je poravnala stroške trekinga.

Prav tako našo zahvalo zaslužijo naši starši in PD Onger Trzin, ki so pokrili vsak polovico stroškov prevoza.

Hvala!

Kratka predstavitev tekmovanja 'Mladina in gore'

Tekmovanje Mladina in gore (MiG) je v Sloveniji verjetno najbolj uveljavljeno planinsko tekmovanje za mlade iz znanj, veščin in izkušenj z vseh področij in oblik planinskega delovanja. Tekmovanje MiG je hkrati tekmovanje iz znanja in športno tekmovanje, saj planinstvo obe prvini enakovredno združuje. Namenjeno je osnovnošolski mladini od 6. do 9. razreda. Štiričlansko ekipo osnovnošolcev vodi njihov mentor.

Mladi planinci osvajajo znanja, ki so potrebna za udeležbo na tekmovanju MiG, v okviru programov planinskih skupin v planinskih društvih (PD), v okviru vsebin, ki izhajajo iz obveznega programa šol (redni pouk in športni dnevi) ali drugih neformalnih oblik delovanja (družinsko planinstvo).

Srečanje je poleg samega tekmovanja seveda namenjeno tudi druženju in medsebojnemu spoznavanju mladih planincev iz vse Slovenije. Ekipe se najprej pomerijo na izbirnem regijskem tekmovanju, približno tretjina najboljših ekip pa se uvrsti v finalni del državnega tekmovanja.

Tekmovanje v sedanji obliki je izšlo iz tekmovanja različnih osnovnih šol, ki so delovale v okviru mladinskega odseka PD Domžale in so ga začeli izvajati leta 1982. Sčasoma je tekmovanje preseglo svoje okvire in leta 1989 je bilo takrat še republiško tekmovanje prvič izvedeno prav v Domžalah.

Dosedanja tekmovanja (in njihovi zmagovalci)

1. republiški pionirski planinski kviz 'Mladina in gore'

19.05.1989 - Domžale

Tema: Slovenski in svetovni alpinizem do 2. svetovne vojne

1. PD Jezersko
2. PD Tržič
3. PD Domžale

2. republiško tekmovanje 'Mladina in gore'

11.05.1990 - Ljubljana (RC Mostec)

Tema: Gorniške športne igre

1. PD Špik (Ljubljana) II.
2. PD Litija
3. PD Špik (Ljubljana) I.

3. republiško tekmovanje 'Mladina in gore'

26.04.1991 - Področno izbirno tekmovanje (OŠ Ludvika Pliberška, Radvanje, Maribor in OŠ Mirana Jarca, Ljubljana)

10.05.1991 - Ljubljana (Polje)

Tema: Spoznavanje in varstvo gorske narave

1. PD Nova Gorica
2. PD Brežice
3. PD Špik (Ljubljana)

4. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

15.05.1992 - Nova Gorica

Tema: Orientacija

1. OŠ Šempeter pri NG (PD Nova Gorica)
2. PD Špik (Ljubljana)
3. PD Žalec

Mladina in gore

MO PD Domžale prireja v sodelovanju z MK PZS tradicionalno srečanje, ki je že preraslo občinske meje, zato razpisujejo kviz, letos že šesti po vrsti. Vprašanja na temo »alpinizem do II. svetovne vojne (slovenski in svetovni)« bodo prejele ekipe z največ štirimi člani ob prijavi. Ekipe sestavljajo učenci 5. do 8. razreda OŠ, najboljše tri ekipe bodo nagrajene, organizatorji pa vabijo mentorje planinskih skupin, da si kviz ogledajo, četudi na njem ne bodo sodelovali. Prijave zbirajo na naslov: Borut Peršolja, S. Jenka 13 a, 61230 Domžale (tel. 061/722-385). Če bo prijavljenih več kot 6 ekip, imajo prednost predstavniki tistih odsekov, ki so se prvi prijaviili . . .

Delo, 10.4.1989

5. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

26.11.1993 - Ilirska Bistrica

Tema: Turistovski klub Skala

1. OŠ Dušan Flis Hoče I., PD Fram
2. OŠ Trzin II., PD Onger Trzin
3. OŠ Ljubno ob Savinji, PD Ljubno ob Savinji

6. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

18.11.1994 - Hoče

Tema: Triglavski narodni park in naravni park Pohorje

1. PD Sežana, OŠ A.Š.Stjenka Komen
2. PD Fram, OŠ D. Flisa, Hoče
3. PD Nova Gorica, OŠ I. Roba, Nova Gorica

7. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

18.11.1995 - Komen na Krasu

Tema: Kras in gornišтво

1. OŠ Trzin II., PD Onger Trzin
2. OŠ France Bevk Ljubljana II.
3. PD Domžale II., PS Dob

8. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

16.11.1996 - Trzin

Tema: Gorniška literatura

1. Trzin 2 (PD Onger Trzin)
2. OŠ Podlehnik (PD Ptuj)
3. OŠ France Bevk Ljubljana I. (PD Ljubljana Matica)

9. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

15.11.1997 - Podlehnik

Tema: Kamniško Savinjske Alpe

1. OŠ Šempeter (OŠ I. Roba Šempeter pri N. Gorici - PD Nova Gorica)
2. OŠ Angel Besednjak (OŠ A. Besednjak Maribor - PD Drava Maribor)
- 3.-4. Trzin (OŠ Trzin - PD Onger Trzin)
- 3.-4. Zoisova zvončnica (OŠ Martin Kores Podlehnik - PD Ptuj)

10. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

21.11.1998 - Šempeter pri Novi Gorici

Tema: Planinska šola

1. OŠ Šempeter I. (OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici, PD Nova Gorica)
2. PD Fram (PD Fram)
3. Govnači Idrija I. (OŠ Idrija, PD Idrija)

11. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

20.11.1999 - Fram

Tema: Planinska šola

1. Mladi planinci (OŠ Braslovče, PD Dobrovlje - Braslovče)
2. Urban (OŠ dr. Franceta Prešerna - Ribnica, PD Ribnica)
3. Oponke (OŠ Franceta Bevka Ljubljana, PD Lj – Matica)

Opomba:

17 ekip z Notranjskega zaradi snega ni prišle v Fram, zato so imeli svoje 'tolažilno' področno tekmovanje 17.12.1999 v Ilirski Bistrici.

Tekmovanje v Ilirski Bistrici, 1993

Trenutek, ko se zaveš uspeha ..., Trzin, 1996

Tik pred finalom ..., Fram, 1999

12. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

28.10.2000 - regijska tekmovanja: Hrpelje - Kozina, Ljubljana (Tacen), Črna na Koroškem

18.11.2000 - Braslovče

Tema: Savinjsko planinstvo

1. Cepini, PD Ljubljana-Matica, OŠ F.Bevka, Ljubljana
2. Klinčki, PD Vipava
3. Mladi planinci, PD Dobrovlje - Braslovče, OŠ Braslovče

V Braslovčah je bil glavna zvezda seveda Davo Karničar, ki je dober mesec pred tem (7. 10. 2000) smučal z Everesta.

13. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

17.11. 2001 - regijska tekmovanja: Sežana, Ljubljana (Šentvid), Bakovci

19.01.2002 - Ljubljana

Tema: Ljubljanska mladinska planinska pot

1. Trzinski žerjavčki (PD Onger Trzin, OŠ Trzin)
2. Stekle lisice (PD Vipava)
3. PS Mravlje II (PD Nova Gorica, OŠ Frana Erjavca)

14. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

16.11.2002 - regijski tekmovanji: Velenje, Nova Gorica

18.01.2003 - Trzin

Tema: Gorska reševalna služba Slovenije

1. Ledenica (PD Ruše, OŠ Janka Glazerja Ruše)
2. Markacije (PD Fram, OŠ Fram)
3. Mladi planinci (PD Dobrovlje Braslovče, OŠ Braslovče)

Kamniški gorski reševalci v akciji. Trzin, 2003

15. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

regijska tekmovanja: Novo mesto, Pivka, Sladki vrh

17.01.2004 - Ruše

Tema: Dve leti na Ruški planinski poti

1. Markacije (PD Fram)
2. Mravlje (PD Nova Gorica)
3. GremoRajeSpat – GRS (PD Ljubljana Matica)

16. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

06.11.2004 - regijska tekmovanja: Šoštanj, Črni vrh nad Idrijo, Semič

15.01.2005 - Nova Gorica

Tema: Trnovski gozd

1. GRS - Gremo Raje Spat (PD Ljubljana Matica, OŠ Sostro)
2. Mravlje (PD Nova Gorica, OŠ Frana Erjavca)
3. Markacije (PD Fram, OŠ Fram)

17. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

22.10.2005 - regijska tekmovanja: Gornji Grad, Ilirska Bistrica, Bohinjska Bistrica

14.01.2006 - Ljubljana (Sostro)

Tema: Kratka zgodovina slovenskega gorništv

1. GRS - Gremo Raje Spat (PD Ljubljana Matica, OŠ Sostro)
2. Giftne Bonte (PD Mežica)
3. Divji lovci (PD Ožbalt - Kapla)

Tekmovanje v Sostrem je obiskal tudi slovenski predsednik dr. Janez Drnovšek

18. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

11.11.2006 - regijska tekmovanja: Col, Prebold, Žiri

13.01.2007 - Mežica

Tema: V kraljestvu Kralja Matjaža

1. Osmice (OŠ Ivana Groharja, PD Škofja Loka)

2. Bohinjski zlatorogi (PD Bohinjska Bistrica)

3. Veseli ventilčki (OŠ Miroslava Vilharja, PD Postojna)

19. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

10.11.2007 - regijska tekmovanja: Podnanos, Gornja

Radgona, Črnomelj

12.01.2008 - Škofja Loka

Tema: Zemlja domača ni prazna beseda ...

1. Markacija team (OŠ Podnanos, PD Podnanos)

2. Lakotniki (OŠ Gornja Radgona, PD Gornja Radgona)

3. Triglavčki (OŠ Žiri, PD Žiri)

20. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

08.11.2008 - regijska tekmovanja: Koper (Semedela),

Puconci, Bled

10.01.2009 - Podnanos

Tema: Podnanos - rojstni kraj slovenske himne

1. Nore krave (OŠ Trzin, PD Onger Trzin)

2. Uhojeni planinci (OŠ Griže, PD Zabukovica)

3. Ta hitri (OŠ Preserje, PD Domžale)

21. državno tekmovanje 'Mladina in gore'

2009 - regijska tekmovanja:

16.01.2010 - Trzin

Tema: Vremenoznalstvo za mlade planince

Leta 2008 so v Škofji Loki slavili mladi iz Podnanosa,

Zmaga prinese prve obveznosti ... Podnanos, 2009

Sodelujoči na letošnjem tekmovanju

1. PLANŠARJI

OŠ Vrnsko - Tabor, PD Vrnsko

Alja Stantar

Klemen Ocvirk

Joži Oblak

Nina Dolar

mentorica: Zvonka Cencelj

mentorica: Zlatka Bukovec

2. DIVJE SVINJE

OŠ Dušana Flisa Hoče, PD Fram

Mija Primec

Lara Sattler

Vid Krajnc

Nejc Zidar

mentorica: Vlasta Bobovnik

3. DIVJI SVIZCI

OŠ Preserje pri Radomljah, PD Domžale

Lara Bajec

Polona Mežnar

Klemen Kogovšek

Miha Šere

mentorica: Mateja Peršolja

4. TA - HITRI

OŠ Preserje pri Radomljah, PD Domžale

Lara Jerman

Bojan Lenček

Urban Popelar

Gašper Dolenc

mentorica: Mateja Peršolja

5. SUPER BOLHE

OŠ Vipava, PD Vipava

Špela Fabčil

Jerica Krečič

Tonja Černic

Neja Božič

mentor: Andrej Naglost

6. MIRNOGORSKE ZMAJČICE

OŠ Semič, PD Semič

Špela Šušariš

Špela Kapš

Monika Mallarič

Monika Frankovič

mentor: Sašo Miroslavjevič

7. ŽLIKROFI

OŠ Idrija, PD Idrija

Anej Cergol

Neža Ržek

Goran Tubič

Maja Zajc

mentor: Nace Breitenberger

mentorica: Marija Bončina

8. ŽE'KEJI

OŠ Preska, PD Medvode

Žiga Jerina

Aljaž Reš

Eva Repanšek

Lana Kotar

mentorica: Vojka L. Pipan

9. PLANINSKI LUZERI

OŠ Puconci, PD Matica Murska Sobota

Tilen Šiftar

Urška Vrečič

Tadej Mikola

Denis Domjan

mentorica: Mirjana Budja

10. RAVEN BREJG

OŠ Bogojina, PD Matica Murska Sobota

David Vratar
Žiga Barbarič
Nino Ošljaj
Martina Gjerek
Boštjan Majerič

mentor:

16. HITRE IN DRZNE

OŠ Sostro, PD Ljubljana - Matica

Manca Birk
Pika Mihelič
Sara Grosek
Maruša Škoda
Jože Drab

mentor:

22. SONČKI

OŠ Loka Črnomelj, PD Črnomelj

Matic Miketič
Andraž Geltar
Melanie Miketič
Kristjan Žunič
Sonja Jerman

mentorica:

11. ŠTORASTI ŠALABAJZKI

OŠ Bogojina, PD Matica Murska Sobota

Patrik Rac
Anja Tratnjek
Anja Behek
Timoteja Nemec
Boštjan Majerič

mentor:

17. MENINAOŠ Fran Kocbek Gornji Grad,
PD Gornji GradLuka Šinkovec
Aljaž Krznar
Andraž Zavolovšek
Aljaž Podkrižnik
Slavica Suhovršnik

mentorica:

23. KER LJUBŠA MI KOT GORA, ...

OŠ Šoštanj, PD Šoštanj

Tjaša Gorjanc
Sara Strniša
Angelika Stropnik
Špela Kok
Jozica Andrejč

mentorica:

12. VIRUS HIV

PD Matica Murska Sobota

Aljaž Ružič
Gašper Ružič
Kaja Čeh
Miha Kosi
Jože Ružič

mentor:

18. VIP DVOJČKI

OŠ Col, PD Križna gora

Jernej Vidmar
Anja Vidmar
Tina Puc
Miha Puc
Tina Scozzai

mentorica:

24. PIFLARKEOŠ dr. Antona Trstenjaka Negova, PD Gornja
RadgonaUrška Kur
Nina Pintarič
Monika Kurbus
Lara Metličar
Metka Metličar

mentorica:

13. ZAGNANI HRIBOVCI

PD Podnanos

Neža Tomažič
Marjetka Freljih
Tine Božič
Matjaž Fabčič
Barbara Jež

mentorica:

19. DRČA

OŠ Janka Glazerja Ruše, PD Ruše

Sara Dobrajc
Janja Šmid
Gregor Ekart
Amadeja Brečko
Andreja Kljajič
Urška Deželak

mentorica:

mentorica:

25. SLIVNIŠKI SVIZCI

OŠ Slivnica pri Celju, PD Slivnica pri Celju

Gašper Košak Pevec
Tilen Cmok
Jakob Škornik
Janez Palčnik
Valentina Gradič

mentorica:

14. PLANINSKI ŠKRATIOŠ n. h. Maksa Pečarja Ljubljana - Črnuče,
PD ČrnučeVid Kocijan
Luka Glušič
Blaž Butara
Miha Jelenčič
Andreja Dominc

mentorica:

20. CIPROŠ

OŠ Janka Glazerja Ruše, PD Ruše

Tina Hartijan
Jana Jaušovec
Ana Kljajič
Jan Junger
Andreja Kljajič
Urška Deželak

mentorica:

mentorica:

26. GORJANSKI ŠKRATJE

OŠ Center Novo mesto, PD Krka Novo mesto

Luka Rems
Julija Črepinšek
Gregor Bajec
Žiga Palka
Tone Andrejčič

mentor:

15. GORSKI OSVAJALCI

OŠ Žiri, PD Žiri

Lenart Treven
David Perič
Meta Bokal
Neža Štucin
Barbara Peternel

mentorica:

21. MLADI PLANINCI

OŠ Braslovče, PD Dobrovlje - Braslovče

Luka Jager
Tajda Glamočak
Anja Strojanshek
Blažka Korun
Irena Kumer

mentorica:

27. NORE KRAVE

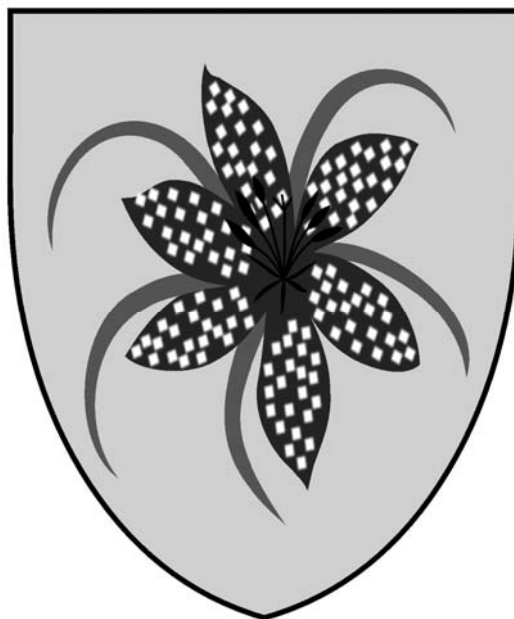
OŠ Trzin, PD Onger Trzin

Aljaž Pavšek
Matevž Peternel
Sara Krašovec
Špela Marolt
Boštjan Kralj

mentor:

GENERALNI POKROVITELJ

OBČINA TRZIN
MENGEŠKA CESTA 22
1236 TRZIN

TELEFON: 01/564-45-44

TELEFAX: 01/564-17-72

E-POŠTA: INFO@TRZIN.SI

[HTTP://WWW.TRZIN.SI/](http://www.trzin.si/)

Planinska zveza Slovenije

**Dvoržakova 9, p. p. 214
1001 Ljubljana
<http://www.pzs.si/>**

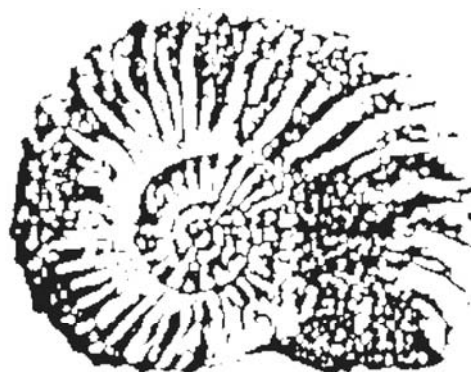

**Mladinska komisija pri
Planinski zvezi Slovenije**

**Dvoržakova 9, p. p. 214
1001 Ljubljana
<http://mk.pzs.si/>**

Gremo skupaj varno u gore!

Planinska zveza Slovenije (PZS) je najbolj
množična nevladna organizacija v Republiki Sloveniji,
z 58.184 člani v 260 društvih,
kar predstavlja kar 2,9 vsega slovenskega prebivalstva.

SIDARTA

**Knjige,
ki vas odpeljejo v gore!**

Sidarta d.o.o.
Cerkova 9
1000 Ljubljana

Poslovni prostori
Trpinčeva 39
1000 Ljubljana

<http://www.sidarta.si/>

VELUX®

VELUX Slovenija d.o.o.
Ljubljanska cesta 51 a
1236 Trzin

Tel.: 01 / 724 68 68
Fax: 01 / 724 68 69
E-mail: velux@velux.si
<http://www.velux.si/>

Uradne ure:
Zimski čas (december - marec)
Vsak delovni dan od 8 do 16 ure.

**VELUX je vodilni proizvajalec
strešnih oken.**

Za brezplačne nasvete o ureditvi mansarde smo vam na voljo v VELUX INFO CENTRU, ki ga dobite na telefonski številki 01 724 68 68. Pri nas vam bomo pomagali pri izbiri strešnih oken in senčil ter vam svetovali o pravilni vgradnji in uporabi strešnih oken VELUX.

Vabimo vas, da nas obiščete od 8. do 16. ure vsak delovni dan in si ogledate različna funkcionalno vgrajena strešna okna.

SIMPRO**Jack
Wolfskin** **Simpro d.o.o.**

Podsvetija 1
1351 Brezovica

tel. 00386 (0)1 3637 133

fax 00386 (0)1 3637 134

gsm 00386 41 765 127

email: info@simpro.si

<http://www.simpro.si/>

**Simpro d.o.o. je uradni zastopnik blagovne znamke
JACK WOLFSKIN**

Od leta 2008 smo uradni zastopnik nemške blagovne znamke za šport in prosti čas Jack Wolfskin, ki je trenutno vodilna evropska blagovna znamka na področju outdoor opreme.

Kolekcija obsega široko paleto oblačil, obutve in opreme za alpinizem, treking, pohodništvo, kot tudi prosti čas.

Izdelki so oblikovno, funkcionalno in estetsko dovršeni. Izdelani so iz vrhunskih materialov kot so Vibram, Gore tex, Texapore, Stormlock in Nanuk.

Proizvode blagovne znamke Jack Wolfskin je moč kupiti v preko dvajsetih prodajalnah Intersporta v Sloveniji, na Hrvaškem, v Srbiji, BiH in Črni Gori.

Ob tem pa tudi v večih bolj založenih specializiranih prodajalnah s pohodniško opremo v Sloveniji.

alpinizem - gorništvo - pohodništvo

www.gornik.si

GORNIK, Mojca Mohorič, s.p.
Gor. vas - Reteče 36
4220 Škofja Loka

Tel. +386 (0)4 51 332 51
Mbtl. +386 (0)41 335 912
Tel. +386 (0)4 51 532 59

<http://www.gornik.si/>

**PREDEN SE ODPRAVITE V NARAVO
VAS OBLEČEMO OD GLAVE DO PETA**

.....embalažne mreže
packaging nets

www.maar.si

MAAR®
Ljubljana

PD Celje-Matica

Stanetova 20, p. p. 79

3000 Celje

<http://www.planinsko-drustvo-celje.si>

PD Integral

Celovška 160

1000 Ljubljana

PLANINSKO DRUŠTVO RADOVLJICA

Je eno najstareših planinskih društev v Sloveniji. Predhodnica današnjega društva je bila leta 1895 ustanovljena Radovljiška podružnica SPD, ki je obsegala ozemlje današnje Gorenjske vse do Bele peči v današnji Italiji. vedeti moramo, da se je to zgodilo v nekdanji Avsto- Ogrski monarhiji. Iz radovljiške podružnice so se kasneje razvila gorenjska planinska društva.

PD Radovljica
Gorenjska c. 26
4240 Radovljica
<http://www.pdradovljica.si/>

Društvo upravlja s tremi planiskimi postojankami. Pogačnikovim domom na Kriških podih 2050m, Roblekovim domom na Begunjščici 1657 m in Valvasorjevim domom pod Stolom 1180m, ki smo g a v zadnjem obdobju posodobili in priredili za izvajanje tečajev, šol v naravi ...

PD Tržič

Balos 4
4290 Tržič

<http://www.planinsko-drustvo-trzic.si/>

Signa d. o. o.
Topole 51a
1234 Mengeš
<http://www.signa.si/>

Podjetje za izvajanje cestne signalizacije in vzdrževanje

INTERM

PODJETJE ZA INŽENIRING, SVETOVANJE IN NADZOR D.O.O.

Kidričeva ulica 14 D

1236 Trzin

Tel.: 01 564 41 96

M.: 041 614 649

Fax.: 01 564 41 95

Planinska zveza Slovenije
Uredništvo Planinskega vestnika
Dvoržakova ulica 9, p. p. 214
1000 Ljubljana
<http://www.planinskivestnik.com/>

Naša najstarejša revija bo februarja praznovala že 115 let svojega obstoja. Tradicija nekaj velja, a vsi se moramo zavedati, da je potrebno slediti sodobnim trendom, ki veljajo v svetu izdavanja tovrstnih revij. Zato se je uredništvo odločilo storiti kvaliteten korak naprej in bralcem ponuditi revijo, ki bo z januarjem prihodnje leto izšla spremenjena tako po obliki kot zasnovi. Od nje lahko po novem pričakujete:

- Večji format A4
- Vsak mesec dve vodniški prilogi z opisi in zemljevidi, ki se bodo po perforaciji lahko iztrgali in vas spremljali na turi
- Reportaže in intervjuje
- Zgodovinske in naravovarstvene teme
- Izlete doma in po svetu
- Uporabne napotke in nasvete glede opreme
- Poročila z alpinističnih odprav, domačih sten, športnega plezanja
- Recenzije novih knjig in zemljevidov
- Novice iz planinskih društev

Nismo v dvomih, da z novo obliko in zasnovo ne bi navdušili starih naročnikov, upamo pa seveda tudi na vrsto novih, ki bodo revijo Planinski vestnik sprejeli kot svoje redno, mesečno čtivo.

Planinski vodniki
Vodniki in dnevniki po veznih poteh
Plezalni vodniki
Vodniki v tujih jezikih in večjezične
izdaje
Vzgojna literatura
Leposlovje
Izbirni vodniki
Koledar PZS
Planinski zemljevidi

Drugo

Poezija
Karte in vodniki Kompass
Turistične karte

Planinska zveza Slovenije
Planinska založba
Dvoržakova 9, p. p. 214
1001 Ljubljana

Modrijan založba, d. o. o.
 Poljanska cesta 15
 1000 Ljubljana
<http://www.modrijan.si/>

Kinodvor. Kinobalon.
 Moj kino je lahko Kinobalon.

Moj kino je lahko Kinobalon

Kinobalon je program za otroke in mlade v Kinodvoru. Na sporedu je ob petkih, sobotah in nedeljah popoldne ter med počitnicami. Šolski Kinobalon pa je na voljo za izobraževalne ustanove vse leto med tednom v dopoldanskem času. Vsak film je primeren za določeno starostno skupino.

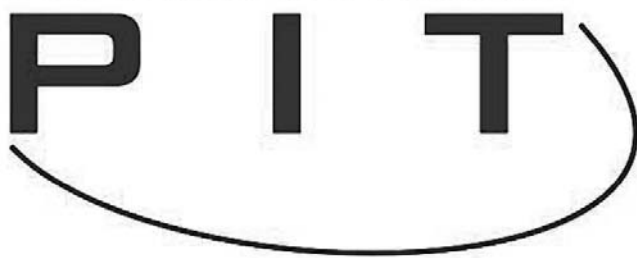
Kinodvor, Kinobalon
Kolodvorska 13
1000 Ljubljana
<http://www.kinodvor.org/kinobalon>

Mercator

Poslovni sistem Mercator, d. d.
Dunajska cesta 107, p. p. 3234
1001 Ljubljana
<http://www.mercator.si/>

POSLOVNA SVETOVANJA

Smo podjetje, ki že več kot 15 let uspešno posluje na področju podjetniškega in poslovnega svetovanja na vseh področjih gospodarstva in negospodarstva.

Pit d. o. o.
Špruha 19
1236 Trzin
<http://www.pit.si/>

OCENJEVANJE VREDNOSTI:

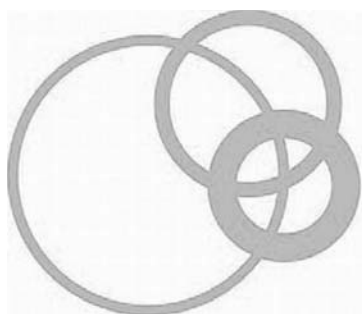
- Podjetij - družb,
- Nepremicnega premoženja - nepremicnin,
- Premicnega premoženja – strojev in opreme ter
- Neopredmetenih sredstev.

Trgovina Pohodnik
Šmartinska 152, BTC-hala A
1000 Ljubljana
<http://www.pohodnik-si.com>

Vse za

- pohodništvo,
- gornišтво,
- alpinizem ...

SI.MOBIL

SI.MOBIL d. d.
Šmartinska cesta 134 B
1000 Ljubljana
<http://www.simobil.si/>

Mobitel d.d.
Vilharjeva 23
1537 Ljubljana

Tel: 01 47 22 200
Faks: 01 47 22 990
E-pošta: info@mobitel.si
<http://www.mobitel.si/>

lek

član skupine Sandoz

Lek d. d.
Verovškova 57
1526 Ljubljana
<http://www.lek.si/>

servis tovornih vozil
AVTOGEN d.o.o.
 TRZIN, KIDRIČEVA 9, TEL.: 01/ 56 41 387

Avtogen d. o. o.
Kidričeva ulica 9
1236 Trzin

RAČUNOVODSKI SERVIS
 IN DAVČNO SVETOVANJE
LERMANI d.o.o.
www.lermani.si

Lermani d. o. o.
Blatnica 16
1236 Trzin
<http://www.lermani.si/>

LESARSTVO LAP

BRANE LAP S.P.
PESKE 13,
1236 TRZIN

<http://www.lesarstvo-lap.si/>

Slaščičarna Oger
Mengeška cesta 26
1236 Trzin
<http://www.slascicarna-oger.si/>

SOCIETE GENERALE GROUP

SKB banka d. d. Ljubljana
Ajdovščina 4
1513 Ljubljana
<http://www.skb.si/>

**PLANINSKO DRUŠTVO
DOVJE - MOJSTRANA**

Savska cesta 1

4281 Mojstrana

Tel: ++386 (0) 4 589 51 00,

++386 (0) 4 589 10 30

Fax: ++ 386 (0) 4 589 51 01

GSM: 031 384 011 in 031 384 013

E-mail: pd.dovje-mojstrana@siol.net

<http://www.mojstrana.com/pd/>

DIDAKTA
Knjige, ki puščajo sledove ...

**Založba Didakta
Gorenjska cesta 33c
4240 Radovljica**

<http://www.didakta.si/>

Pivovarna Laško, d. d.

Trubarjeva 28

3270 Laško

<http://www.pivo-lasko.si>

SILK d.o.o.
Brodišče 15
1236 Trzin
Slovenija

tel.: +386 (0)1 580 93 00

fax: +386 (0)1 580 93 40

e-mail: info@silk.si

<http://www.silk.si/>

Zastopstvo za: Domy,
Curvey,
Substral,
Disney

Urad vlade RS za komuniciranje

Gregorčičeva 25
1000 Ljubljana
<http://www.ukom.gov.si/>

Strojno vezenje in izdelava programov

Našitki Šimenc d. o. o.
Kidričeva ulica 27
1236 Trzin

ESTETIKA
ONIŠAK

Estetika Onišak,
zdravstvene storitve d.o.o.
Vrtna ulica 3
9000 Murska Sobota
<http://www.estetika-onisak.si/>

Turistično društvo Kanja Trzin
Ljubljanska 12 F
1236 Trzin

Slovenska turistična organizacija

Dunajska cesta 156
1000 Ljubljana
<http://www.slovenia.info/>

21. DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADINA in GORE

**NASVIDENJE!
PA ŠE KDAJ SE
OGLASITE.**

